

Aftenposten-Kort sagt 13. juli 2016

Begrunnelsen for kritikken uteble

I Aftenposten 24. juni kommenterte jeg psykiatriprofessor Jan Ivar Røssbergs forsøk på å torpedere helse- og omsorgsminister Bent Høies pålegg om medisinfrie behandlingstilbud. Til dette sier Røssberg: «Lunds kommentarer består av en rekke udokumenterbare påstander helt på siden av meningsinnholdet i min kronikk.»

Noen begrunnelse verdiger han oss ikke, og den er neppe innlysende for andre enn ham selv. Sentral i Røssbergs kronikk var påstanden om at behandling med såkalte antipsykotika er veldokumentert, noe man «vet» virker. Han opplyste ikke hva han legger i dette, men påstanden må i lys av utkjøret mot medisinfri behandling oppfattes slik at antipsykotika har god effekt for alle med psykoselidelse. Slik er det ikke. Som jeg dokumenterte med henvisning til NOU 2011: 9 er effekten liten målt mot placebo, på gruppenivå må fra ti til fire behandles for å få ett positivt resultat. At det ikke er mulig å forutsi hvem som vil profittere, fremgår som jeg viste også av NOU-ens konstatering av at dagens tvangsmedisineringspraksis er ulovlig. Kanskje Røssberg mener man bør kunne prøve seg frem med samtykke eller tvang?

Han mener kanskje også at det er «helt på siden» å

bringe inn den omfattende tvangsmedisineringspraksis i diskusjonen om medisinfrie tilbud. Det er han nok da temmelig alene om. På grunn av tvangspsykiatriens endringsresistente holdning har utallige tiltaksplaner for å begrense tvangen vært resultatløse. Sentralt i formålet bak Høies pålegg er å styrke pasientenes rett til selvbestemmelse og la dem velge bort medisinene.

Ketil Lund, medlem av psykiatri- og rettsvernutvalget i ICJ - Den internasjonale juristkommisjon - Norge